

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 1T/99/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623010666
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Richard Klimek PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2024:7623010666.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudca JUDr. Richard Klimek, PhD. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. februára 2024 takto

rozhodol:

obžalovaný:
A. B., nar. XX.X.XXXX v C. D. E., trvale bytom F. X, C.
D. E.

je v i n n ý

z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Tr. zákona,

pretože

v dobe od 1. marca 2023 až doposiaľ v C. D. E., G. C. D. E. a inde ako otec maloletého A., nar. X.X.XXXX, neprispieval riadne a včas na jeho výživu, i keď mu táto povinnosť vyplýva z § 62 Zákona o rodine a podľa rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 3P 178/2019 zo dňa 24.10.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 3.6.2020, bol zaviazaný prispievať na výživu sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima, vždy do 20-dňa v mesiaci vopred do rúk matky – oprávnenej F. B., čím mu vznikol dlh na bežnom výživnom najmenej v sume 106,04 €, a takto konal, hoci nebol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie, nepoberal dávky v hmotnej núdzi a mal aj príjem z dohody o vykonaní práce,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplnil z nedbanlivosti zákonnú povinnosť vyživovať iného.

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods.1 Tr. zákona s použitím § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods.2, ods.4 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 49 ods.1 písm.a/ Tr. zákona mu výkon trestu podmienenečne odkladá.

Podľa § 50 ods.1 Tr. zákona mu určuje skúšobnú dobu v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 50 ods.2 Tr. zákona mu ukladá povinnosť zaplatiť dlh na výživnom na maloletého A., nar. X.X.XXXX vo výške 106,04 € za obdobie od marca 2023 do januára 2024 k rukám oprávnenej osoby F. B. v skúšobnej dobe.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 Trestného poriadku uviedol, že nechce urobiť žiadne z vyhlásení. K dôvodom neplatenia výživného uviedol, že prestal platiť výživné, keď mu zomrela mama. Zaevidoval sa na úrade práce do evidencie uchádzačov o prácu a dostával dávku v hmotnej núdzi v sume cca. 62 eur mesačne. Bolo rozhodnutie, či platiť výživné alebo prežiť. Prácu si hľadal a bol aj v Bratislave. Mal ponuku pracovať v Embracu, ale neprijali ho, pre zápisy v registri trestov. Mal za to, že mal platiť podľa rozsudku sumu 27 eur na výživné, ale aj napriek tomu platil 30 eur. Keďže platil túto sumu výživného, preto mu vznikol dlh na výživnom. V mesiaci október 2023 zaplatil na výživné sumu 90 eur, pretože mal príjem za pomoc s drevom. V mesiaci jún a júl 2023 nezaplatil výživné, pretože mu zomrela mama. K výške dlhu na výživnom uviedol, že jedná a o sumu okolo 160 eur. K zárobkovým možnostiam v žalovanom období uviedol, že bol poberateľom dávky v hmotnej núdzi, ktorú poberal do apríla 2023, je evidovaný ako uchádzač o zamestnanie. V súčasnosti býva v dome sám, ale v spoločnej domácnosti s bratom, jeho ženou a deťmi. Od mesiaca november 2023 opäť poberá dávky v hmotnej núdzi. K svojim mesačným výdavkom uviedol, že za bývanie neplatí a platí za elektrinu 27 eur. Nemá ďalšiu vyživovaciu povinnosť aj keď má ďalšie dieťa, pretože matka voči nemu výživné neriešila.

Svedkyňa F. B. využila svoje právo a na hlavnom pojednávaní nevytvrdila. Z prečítanej výpovede z prípravného konania vyplynulo, že jej bývalý manžel A. B. neplatil výživné od mesiaca marec 2023, mimo mesiaca júl 2023, kedy uhradil na výživné sumu 60 eur a v mesiaci september 2023, kedy uhradil sumu 60 eur. Ďalej uviedla, že o svojho syna sa vôbec nezaujíma, jej bývalý manžel nikde nepracuje a chodí na fušky. Má vedomosť, že jej bývalý manžel chodí na automaty a žiadala vyplatiť celé výživné a nie po 30 eur mesačne, ale riadne po 36,80 eur, ako je stanovené súdom. Tiež uviedla, že maloletý syn nie je vystavený nebezpečenstvu núdze a stav nemal nepriaznivé následky, pretože sa vie o neho sama postarať a nič mu nechýba.

Na hlavnom pojednávaní predložila oprávnená osoba doklad o zaplatení výživného za november 2023 vo výške 30 eur zo dňa 29.11.2023 zo strany obžalovaného A. B., ktorý potvrdil túto platbu.

Zo zhodných tvrdení na hlavnom pojednávaní dňa 19.12.2023 obžalovaného a oprávnenej osoby na poberanie výživného vyplynulo, že celkový dlh na výživnom za obdobie od marca 2023 do novembra 2023, vrátane bežného výživného za mesiac december 2023, bol vo výške 169,24 eur. Z dôvodu poučenia súdom obžalovaného podľa § 86 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, obžalovaný požiadal o poskytnutie lehoty na zaplatenie dlhu na výživnom, ktorému boli opakovane poskytované lehoty na zaplatenie výživného.

Na hlavnom pojednávaní dňa 2.2.2024 predložil obžalovaný A. B. doklad o úhrade dlhu na výživnom na mal. A. zo dňa 31.1.2024 vo výške 100 eur k rukám oprávnenej osoby F. B. a súčasne mu bola poskytnutia lehota na úhradu dlhu na výživnom vo výške 106,04 eur a bežného výživného za mesiac február 2024 vo výške 36,80 eur.

Na hlavnom pojednávaní dňa 13.2.2024 oprávnená osoba F. B. uviedla k úhrade dlhu na výživnom vo výške 206,04 eur za obdobie od 1.3.2023 do januára 2024 a bežného výživného za mesiac 2/2024 vo výške 36,80 eur, že došlo k úhrade dlhu na výživnom vo výške 100 eur na mal. syna A.. Ďalej uviedla, že okrem tejto platby, iná platba na výživnom jej nebola poukázaná, tak ako to deklaroval na poslednom pojednávaní obžalovaný. Ku dňu 13.2.2024 je dlh na výživnom zo strany obžalovaného A. B. na mal. A. vo výške 106,04 eur.

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 24.10.2019 sp. zn. 3P 178/2019-35 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28.4.2020 sp. zn. 7CoP 34/2020 súd rozhodol o rozvoze manželstva F. B. a A. B. a súčasne zveril mal. A., nar. X.X.XXXX do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal povinnosť platiť výživné na mal. A. vo výške 30 % zo sumy životného minima na neplnoleté,

nezaopatrené dieťa, počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode manželstva, ktoré je otec povinný uhrádzať k rukám matky, vždy do 20. dňa v mesiaci vopred. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 3.6.2020.

Z rodného listu mal. A. vyplynulo, že obžalovaný je jeho otcom.

Z potvrdenia Základnej školy Nad Medzou č. 1 v Spišskej Novej Vsi vyplynulo, že mal. A. je žiakom školy v školskom roku 2023/2024.

Zo správy Sociálnej poisťovni, pobočka Spišská Nová Ves vyplynulo, že v rozhodnom období bol obžalovaný zamestnaný u zamestnávateľa E. B., IČO: 55161731 v období od 5.5.2023 do 16.5.2023 ako dohodár.

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves zo dňa 13.10.2023 vyplynulo, že obžalovaný A. B. nebol evidovaný v evidencii uchádzačov o zamestnanie a bol vyradený z evidencie dňom 6.4.2022 pre nespoluprácu. Bol poberateľom dávok v hmotnej núdzi a príspevkov od 1.10.2022 do 28.2.2023, v roku 2022 vo výške 68,80 eur mesačne a od 1.1.2023 vo výške 74 eur mesačne.

Z listu obžalovaného doručeného súdu dňa 4.1.2024 vyplynulo, že dňa 20.12.2023 vycestoval na pohovor do zamestnania a zamestnal sa v automobilke v Piešťanoch a preto požiadal jednak o odročenie pojednávania a poskytnutie lehoty na zaplatenie dlhu na výživnom.

Z fotokópie poštového poukazu zo dňa 31.1.2024 vyplynulo, že obžalovaný A. B. poukázal oprávnenej osobe F. B. výživné v sume 100 eur na mal. A..

Zo správy mesta Spišská Nová Ves vyplynulo, že obžalovaný je rozvedený a je otcom jedného dieťaťa a jeho správanie nebolo prejednávané orgánmi mesta.

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplynulo, že obžalovaný má 1 záznam o priestupku na úseku bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky pre skutok zo dňa 17.3.2021, pre ktorý mu ODI v Spišskej Novej Vsi uložil pokutu vo výške 500 eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá vo výmere 24 mesiacov.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaný bol doposiaľ (od roku 2000) deväťkrát súdne trestaný pre rôznu úmyselnú trestnú činnosť slovenskými súdmi a aj cudzozemskými súdmi (trikrát v Českej republike). Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 7. 11.2014 sp. zn. 1T 79/2014 bol uznaný pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a iné a bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, ktorého výkon bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov, v ktorej sa neosvedčil a trest vykonal dňa 20.9.2020. Trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 27.5.2015 sp. zn. 1T 34/2015 bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov nepodmienečne, ktorý vykonal dňa 20.4.2017. Ďalším trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 31.3.2016 sp. zn. 4T 29/2016 bol uznaný za vinného z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona a bol mu za to uložený odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov nepodmienečne, ktorý vykonal dňa 20.9.2017.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd mal dostatočne preukázané, že sa skutku dopustil obžalovaný A. B.. Obžalovaný sa nepriznal ku spáchaniu skutku. Na svoju obranu uviedol, že neprispieval riadne na výživné na mal. A. z dôvodu, že prestal platiť výživné, keď mu zomrela mama. Bol poberateľom dávky v hmotnej núdzi v rozhodnom období, mal príjem aj z brigády a v súčasnosti pracuje v automobilke. V rozhodnom období platil výživné a aktuálny dlh na výživnom v sume 106,04 eur spolu s bežným výživným za mesiac 2/2024 by uhradil dňa 31.1.2024. Z výpovedí obžalovaného a oprávnenej osoby na poberanie výživného vyplynulo, že osobnú starostlivosť o maloletého syna vykonáva matka dieťaťa. Suma dlhu na výživnom v rozhodnom období bola potvrdenia zhodnými tvrdeniami obžalovaného a oprávnenu osobou na poberanie výživného. Bolo preukázané vykonaným dokazovaním, že je v schopnostiach, možnostiach a majetkových pomeroch u obžalovaného, aby platil výživné v rozsahu, ako mu bolo určené, pretože aj v rozhodnom období mal príjem, ktorý mu umožňoval platiť výživné riadne a včas, ktorého rozsah mu bol určený rozhodnutím súdu v minimálnej zákonnej

výške. Tiež neexistuje žiadna objektívna prekážka, ktorá by mu bránila vo výkone pracovnej činnosti. A preto súd uznal obžalovaného za vinného pre skutok, že od 1.3.2023 najmenej do vyhlásenia rozsudku ako rodič – povinná osoba na platenie výživného neplnil si riadne a včas túto vyživovaciu povinnosť vo vzťahu k maloletému synovi. Neplatením výživného zo strany obžalovaného na mal. A. bol preukázaný dlh na výživnom vo výške 106,04 eur, ktorého výška vyplynula zo zhodných tvrdení obžalovaného a oprávnenej osoby na poberanie výživného.

Konanie obžalovaného A. B. súd kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona. Obžalovaný ako trestne zodpovedná osoba z nedbanlivosti porušil záujem chránený v Trestnom zákone, ktorým je nárok na výživu, ktorý je založený na ustanoveniach Zákona o rodine, a to tým spôsobom, že ako otec mal. A., ktorý nie je schopný sa sám živiť, riadne a včas neprispieval na jeho výživu, hoci v rozhodnom období bolo v jeho možnostiach a schopnostiach platiť výživného.

Pri ukladaní druhu a výmery trestu u obžalovaného A. B. súd prihliadal na jeho osobu, osobné pomery, spôsob spáchania skutku, jeho následok, na pomer poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Poľahčujúcu okolnosť súd u obžalovaného A. B. nezistil. Priťažujúcou okolnosťou bolo to, že bol už za trestný čin odsúdený podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona.

Trestná sadzba trestu odňatia slobody pri trestnom čine podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona je stanovená až na 2 roky. Vzhľadom na to, že u obžalovaného prevažovali priťažujúce okolnosti nad poľahčujúcimi okolnosťami, súd zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu rozdielu trestných sadzieb postupom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona a ukladal mu trest odňatia slobody v rozpätí od 8 mesiacov do 2 rokov a uložil mu trest odňatia slobody na dolnej hranici takto ustanovenej trestnej sadzby v trvaní 8 mesiacov.

Súd má za to, že u obžalovaného prichádzal do úvahy výchovný trest, nespojený s výkonom trestu odňatia slobody vzhľadom najmä na jeho osobné pomery, spôsob spáchania trestného činu a formu zavinenia a preto možno vyhodnotiť, že účel trestu sa dosiahne i trestnom odňatia slobody, ktorého výkon bude podmiennečne odložený na primeranú skúšobnú dobu. Súčasne súd mu uložil postupom podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona povinnosť zaplatiť dlh na výživnom na mal. A. vo výške 106,04 eur k rukám oprávnenej osoby F. B. v skúšobnej dobe za účelom posilnenia zaplatenia dlhu na výživnom.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.